

## 11.nedel'a cez rok B, 13.6.2021

Pondelok	14/6	<b>Senné</b>	<b>18.00</b>	+Miroslav,zdr.B.Patrik,Mária,Miroslav,Lenka
Féria		<b>Jastrabie</b>	<b>17.00</b>	zdr.B.p. Anton Mraz
Utorok	15/6	<b>Senné</b>	<b>18.00</b>	+Eužen Danč, pohrebná
Féria		<b>Jastrabie</b>	<b>17.00</b>	zdr.B.p. Mária Semanová, živ.jub.
Streda	16/6	<b>Senné</b>	<b>16.00</b>	zdr.B.p.Ján Bañas, živ.jub.
Féria				
Štvrtok	17/6	<b>Senné</b>	<b>18.00</b>	+Ján Dil
Féria		<b>Palín</b>	<b>17.00</b>	zdr.B.p. Ladislav
Piatok	18/6	<b>Senné</b>	<b>17.00</b>	+Michal,Zuzana,Michal,Milan a Mária
Féria				
Sobota	19/6	<b>Senné</b>	<b>17.00</b>	zdr.B.p.Anna Ličáková
Féria, P. M. v sobotu				
<b>Nedel'a</b>	<b>20/6</b>	<b>Senné</b>	<b>10.00</b>	zdr.B.p.Agnesa,Martin,1.sv.prijímanie
<b>12.nedel'a cez rok B</b>		<b>Jastrabie</b>	<b>8.00</b>	zdr.B.p.Štefan Mesaroš, živ.jub.
		<b>Palín</b>	<b>9.00</b>	+Juraj a Anna Pokrivňákooví (T.K.)
		<b>Palín</b>	<b>7.30</b>	Gr. kat. liturgia

### Oznamy:

- na budúcu nedel' u je **1.sv.prijímanie v Sennom**. Ide 7 detí, všetci zo Senného, jeden chlapec a 6 dievčat, v modlitbách za nich a ich rodiny.
- na budúcu nedel' u bude **zbierka na kostoly**.
- v **Sennom** je otvorený kostol každú nedel' u po sv.omši do 18.00.

### Milodary na kostol:

zvonček 3.6.2021: Senné: 57.97, 6.6.2021: Senné: 131.70, Jastrabie 81€, Palín 65.10, na kostol v Palíne: 50€, v Jastrabí: 50€ rod. Mazurová č.12.  
**Pán Boh zaplat' za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!**

**Košická arcidiecéza: Diakonská vysviacka 18.6.2021 v katedrále sv.Alžbety v Košiciach o 10.00:** Miloš Jaklovský, Jakub Mura, Ján Pčolinský, Maroš Varga.

**Kňazská vysviacka 19.6.2021 v Katedrále sv.Alžbety v Košiciach o 10:00:** František Bujňák a Tadeáš Jacko.  
 V modlitbách za nich a ich rodiny.

# Farský list Senné



Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 12/2021

**Pápež František: Kňazi-supermani končia zle. Naše krehkosti sú miestom stretnutia s Pánom**

„V spoločnosti poznačenej individualizmom, sebatvrdzovaním, ľahostajnosťou, kňazi zakúšajú spolužitie s jeho každodennými výzvami. ... Vskutku, kňazský bratský život a rozličné záväzky môžu dať zakúsiť vernosť voči láske Boha a jeho blízkosť.“

**Nasledovať príklad sv. Jozefa:** „V tomto roku zasvätenom sv.Jozefovi vás pozývam znovuobjaviť tvár tohto muža viery, tohto nežného otca, vzoru vernosti a dôveryplného odovzdania sa Božiemu plánu. «Aj prostredníctvom Jozefových obáv sa deje vôľa Boha, jeho dejiny, jeho plán. Jozef nás takto učí, že viera v Boha zahŕňa aj vieru v to, že môže konať aj cez naše obavy, naše slabosti, našu krehkosť». Nenechávať bokom naše krehkosti, sú teologickým miestom, miestom stretnutia sa s Pánom. Kňazi-supermani končia zle, všetci. Avšak kňaz, ktorý pozná svoje slabosti a hovorí o nich s Pánom, ten pôjde dobrou cestou. Spolu s Jozefom sme povolani vrátiť sa ku skúsenosti jednoduchých skutkov prijatia, nehy, sebadarovania.“

**Jednotu komunit môže ohrozovať izolovanosť, vytváranie skupiniek:** „V komunitnom živote je vždy pokušenie vytvárať malé, uzavreté skupinky, izolovať sa, kritizovať a hovoriť zle o druhých, považovať sa za nadradených, inteligentnejších(...) A toto ohrozuje nás všetkých! Nie je to dobré. Nech vždy prijímate jedni druhých ako dar. V bratstve prežívanom v pravde, v úprimnosti vzťahov a v živote modlitby, môžeme vytvárať komunitu, v ktorej je ovzdušie radosti a nehy.“

**Do centra každodenných starostí treba dať Boha a človeka:** „Kňaz je človekom, ktorý vo svetle Evanjelia šíri navôkol lahodnosť Boha a odovzdáva nádej nepokojným srdciam, tak to má byť ... Želám vám, aby ste boli pastiermi, ktorí páchnu po ovciach, osobami schopnými žiť, smiať sa a plakať spolu s vašim ľudom, jedným slovom, komunikovať s nimi. Nemôžeme premýšľať o kňazovi mimo svätého Božieho ľudu. Ministeriálne kňazstvo je dôsledok krstného kňazstva, na toto nezabúdajte. (...) Zrieknite sa seba samých, vašich vopred vytvorených predstáv, vašich snov o veľkosti, vášho sebatvrdzovania, aby ste dali Boha a ľudí do centra vašich každodenných starostí. Aby ste dali svätý Boží ľud do centra, buďte duchovnými pastiermi. (...) „Nie, ja by som chcel byť len intelektuálom“: požiadať o redukciu do laického stavu, urobí ti to lepšie a budeš intelektuálom. No ak si kňazom, buď pastierom.“ **Byť apoštolmi radosti** a vedieť sa zasmiať aj sami na sebe: „Majte vždy veľké obzory, snívajte o Cirkvi, ktorá by bola celá v službe, o bratskejšom a solidárnejšom svete. A preto, ako protagonisti môžete ponúknuť svoj príspevok. Nemajte strach odvážiť sa, riskovať, ísť vpred, pretože všetko môžete s Kristom, ktorý vás posilňuje. S ním môžete byť apoštolmi radosti, pestujúc vo vás vďačnosť za to, že ste v službe bratom a Cirkvi. A s radosťou ide ruka v ruku i zmysel pre humor. Kňaz,

ktorý nemá zmysel pre humor, tam niečo nesedí. Vedieť sa zasmiať na sebe i na vlastných tieňoch - zmysel pre humor je jednou z charakteristík svätosti. Ako kňazi ste boli pomazaní olejom radosti, aby ste pomazávali olejom radosti. A jedine keď budete zotrvať zakorenení v Kristovi, budete môcť zakúsiť radosť, ktorá vás pozenie dobývať srdcia. Kňazská radosť je zdrojom vášho pôsobenia ako misionárov vašich čias. **Vďačnosť** je mocnou zbraňou vo chvíľach malomyselnosti, pripomenul pápež: Napokon vás pozývam pestovať uznanlivosť, vďačnosť. Vďačnosť Pánovi za to, čím ste si jedni pre druhých. Spolu s vašimi obmedzeniami, krehkosťami, trápeniami, je tu vždy láskavý pohľad spočívajúci na vás a ktorý vám dodáva dôveru. Uznanlivosť, vďačnosť, je vždy mocnou zbraňou, ktorá nám dovoľuje udržiavať horiaci plameň nádeje v momentoch malomyselnosti, osamelosti, skúšky.“

**Homília pápeža Františka:** Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi

Ježiš posielal svojich učeníkov, aby išli pripraviť miesto, kde budú sláviť veľkonočnú večeru. To oni sa ho pýtali: «Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?». Keď rozjímame a klaniame sa prítomnosti Pána v eucharistickom Chlebe, aj my sme pozvaní položiť si otázku: **na akom „mieste“ chceme pripraviť Pánovu veľkonočnú večeru?** Aké sú „miesta“ nášho života, kde si Boh žiada byť pohostený? Chcel by som odpovedať na tieto otázky pristavením sa pri troch evanjeliových obrazoch. Prvý je **obraz muža, ktorý nesie džbán vody**. Je to detail, ktorý by sa zdal nadbytočný. Ale ten celkom anonymný muž sa stáva vodcom pre učeníkov, ktorí hľadajú miesto, ktoré bude potom nazvané Večeradlom. A ten džbán s vodou je rozpoznávacím znakom: znakom, ktorý nám dáva myslieť na smädné ľudstvo, stále hľadajúce zdroj vody, ktorý ho napojí a zregeneruje. Všetci kráčame životom so džbánom v ruke: my všetci, každý z nás, žízňime po láske, po radosti, po vydarenom živote v ľudskejšom svete. A na tento smäd neposlúži voda svetských vecí, pretože ide o hlbší smäd, ktorý môže uspokojiť iba Boh. Ježiš hovorí svojim učeníkom, že tam, kam ich povedie muž s džbánom s vodou, budú môcť sláviť veľkonočnú večeru. Pre slávenie Eucharistie je preto potrebné predovšetkým *rozpoznať náš vlastný smäd po Bohu*: cítiť sa núdzni po ňom, túžiť po jeho prítomnosti a jeho láske, byť si vedomí, že to nezvládneme sami, ale potrebujeme pokrm a nápoj večného života, ktoré nás udržiavajú na ceste. Tragédia súčasnosti je, že neraz smäd vymizol. Otázky o Bohu vyhasli, túžba po ňom vyprchala, a tí, čo hľadajú Boha, sú čoraz vzácnejší. Boh už viac nepriťahuje, pretože už nepocitujeme náš hlboký smäd. Ale iba tam, kde je muž alebo žena s džbánom na vodu, pomyslime napríklad na Samaritánku, sa Pán môže zjaviť ako ten, ktorý dáva nový život, a ktorý spoľahlivou nádejou živí naše sny a túžby, je prítomnosťou lásky, ktorá dáva zmysel a smer našej pozemskej púti. Ako sme si už všimli, je to ten človek s džbánom, ktorý vedie učeníkov do miestnosti, kde Ježiš ustanoví Eucharistiu. Je to smäd po Bohu, ktorý nás vedie k oltáru. Ak chýba smäd, naše slávenia sa stávajú vyprahnutými. Aj ako Cirkev, nemôže teda stačiť skupinka tých zvyčajných, ktorí sa zhromažďujú pri slávení Eucharistie; musíme ísť do mesta, stretnúť sa s ľuďmi, naučiť sa rozpoznávať a prebúdzat smäd po Bohu a túžbu po evanjeliu. Druhým obrazom je **veľká horná sieň**. Je to tam, kde Ježiš a jeho učeníci majú veľkonočnú večeru a táto sieň sa nachádza v dome človeka, ktorý ich hostí. Veľká sieň pre malý kúsok Chleba. Boh sa umenšuje ako kúsok chleba, a práve

preto je potrebné veľké srdce, aby sme ho mohli spoznať, adorať a prijať. Božia prítomnosť je taká pokorná, skrytá, nezriedka neviditeľná, že potrebuje pripravené, bdelé a prijímajúce srdce, aby bola rozpoznaná. Ak sa však naše srdce namiesto veľkej miestnosti podobá skôr komôrke, kde s clivotou uchováваме staré veci; podobá sa podkroviu, kam sme už dávno odložili svoje nadšenie a svoje sny; podobá sa stiesnenej a temnej izbe, pretože žijeme iba v sebe samých, svojich problémoch a svojej horkosti, potom bude nemožné rozpoznať túto tichú a pokornú prítomnosť Boha. Chce to veľkú sieň. Srdce je potrebné rozšíriť. Je treba vyjsť z malej izby nášho ja a vstúpiť do veľkého priestoru úžasu a adorácie. A toto nám tak veľmi chýba! Ale ak chýba úžas a adorácia, nie je to cesta, ktorá by nás priviedla k Pánovi. Toto je postoj pred Eucharistiou, to je to, čo potrebujeme: adorácia. Aj Cirkev, musí byť veľkou sieňou. Nie malý a uzavretý kruh, ale Spoločenstvo s otvorenou náručou, ústretovou voči všetkým. Spytujme sa: keď sa priblíži niekto zranený, kto schybil, kto má rozdielnu životnú cestu, je Cirkev, táto Cirkev, veľkou sieňou, aby ho prijala a viedla k radosti zo stretnutia s Kristom? Eucharistia chce nakŕmiť tých, ktorí sú unavení a hladní na dlhej ceste, nezabúdajme na to! Cirkev dokonalých a čistých je izbou, v ktorej nie je miesto pre nikoho; Cirkev s otvorenými dverami, ktorá slávi okolo Krista, je naopak veľkou sieňou, kam všetci spravodliví i hriešnici môžu vstúpiť. Tretí obraz je **obraz Ježiša, ktorý láme chlieb**. Je to eucharistické gesto par excellence, gesto identity našej viery, miesto nášho stretnutia s Pánom, ktorý sa ponúka, aby nás znovuzrodil pre nový život. Aj toto gesto je prevratné: dovtedy sa obetovali baránky a ponúkali sa Bohu, teraz je to Ježiš, ktorý sa stáva baránkom a obetuje sa, aby nám dal život. V Eucharistii kontemplujeme a klaniame sa Bohu lásky. Je to Pán, ktorý nikoho neláme, ale láme sám seba. Je to Pán, ktorý nevyžaduje obeť, ale obetuje sám seba. Je to Pán, ktorý nežiada nič, ale dáva všetko. Aby sme slávilí a žili Eucharistiu, aj my sme povolaní žiť túto lásku. Pretože nemôžeš lámať ten nedel'ný Chlieb, ak je tvoje srdce uzavreté pred bratmi. Tento Chlieb nemôžeš jesť, ak nedávaš chlieb hladným. Nemôžeš sa deliť o tento Chlieb, ak sa nezdieľaš utrpenia tých, ktorí sú v núdzi. Na konci všetkého, dokonca aj našich slávnostných eucharistických liturgií, zostane iba láska. A už odteraz naše eucharistie premieňajú svet do tej miery, v akej sa nechávame premieňať a stávame sa chlebom lámaným pre ostatných. Kde „pripraviť Pánovu večeru“ aj dnes? Sme povolaní vychádzať s nadšením nesúc Ježiša tým, ktorých stretávame v každodennom živote. **Staňme sa Cirkvou s džbánom v ruke**, ktorá prebúdzá smäd a prináša vodu. Roztvorme dokorán svoje srdce v láske, aby sme boli my tou priestrannou a pohostinnou sieňou, do ktorej by mohli vstúpiť všetci, aby sa stretli s Pánom. Nalámme náš život v spolucití a solidarite, aby svet videl cez nás veľkosť Božej lásky. A potom Pán príde, znova nás prekvapí, stane sa opäť pokrmom pre život sveta. A nasýti nás navždy, až do dňa, v ktorom na nebeskej hostine budeme hľadiť na jeho tvár a radosť sa bez konca.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: [senne@abuke.sk](mailto:senne@abuke.sk), [farasenne@gmail.com](mailto:farasenne@gmail.com), [www.farnostsenne.estranky.cz](http://www.farnostsenne.estranky.cz) Náklady na tlač sú 0,10 €.

číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.